

„ODTIAĽTO UVIDÍM AKURÁT MIROV CHRÁT...”

– diváčka sediaca priamo za Zwiefelhoferom

Festival Antikorovej Diagnózy

Často mám spontánne nápady, ktoré ale našťastie (väčšinou) dopadnú dobre. Takto mi jedného dňa naFADlo, ísť sa pozrieť na FAD. Očakávania mám zásadne len vtedy, keď čakám na autobus a podobné nevyspytateľné prostriedky. Skrátka som v tomto smere tabula rasa. Tak som teda išla, nič nečakala a veru, neľutujem ani sekundu. Dopadlo to FADtasticky.

Čo som zistila veľmi rýchlo, bol fakt, že FAD nie je festival. Je to živý organizmus. Skupina ľudí, buniek, samostatných bodov v časopriestore, ktoré sú magneticky (miestami až extaticky) priťahované k sebe. Hmýria sa, pulzujú, a čo je hlavné – tvoria a veľa sa smejú. (Moje osobné zistenie: FAD je preto festivalom mladých, lebo reálne ani nemôžu zostarnúť, keďže, ako vieme, smiech omladzuje.)

Táto komunita je niečo ako ortuť. Môže byť roztrúsená na milión malých samostatných guľčiek, ale v správnej chvíli, pri správnej konštelácii sa tieto individuá spoja do jednoliatej kovovo sa lesknúcej masy. A potom sa len začnú diať veci! Tak ako iné kovy, aj ortuť je elektricky vodivá, má veľké povrchové napätie, takže to mie-

stami doslova iskri (o rozvodnej skrini sme už písali). Iskri to nápadmi, kreativitou, fantáziou a spontánnosťou. Múzy to tu musia milovať. Apropos, ortuť bola odjakživa dôležitým prvkom pri alchymistických pokusoch. Bola stotožnená s tvorivými silami vyššieho vedomia. Takže to máme potvrdené čierne na bielom! Problém je, že ortuť je zároveň vysoko reaktívna a rýchlo sa vyparuje... A tak prišlo aj na mňa. Musím sa chtiac-nectiac oddeliť od tejtolivej kreatívnej a pulzujúcej masy a vhuľnúť späť do reality bežných dní...

A tým nostalgicky končím môj úvodník, ktorý je zároveň môj záverečník... Ale! Ale už viem, čo mi asi naFADne budúci rok na konci júla.

Vivat Veľká Morava! Vivat Nitra! Vivat Párovské Háje!

Andrea Rysová

Avendžendžeri

Keď do internetového prehliadača naťukáte www.chalani.sk, vyskočí na vás ozajstná fungujúca stránka ponúkajúca (okrem iného) aj kaskadérskych hercov. To bolo zaujímavé zistenie.

Ďalším takým zistením bolo, že hlavnou doménou tejto internetovej domény sú detské oslavy a zábavy. V kontexte inscenácie to zrazu naberaá úplne iné významy.

Avšak najväčším odhalením včerajšieho večera bolo, že komár-nekomár, stovky nadšencov a -kýň by tento zážitok nevymenili za nič iné a podľa postávajúcej ovácie možno súdiť aj fakt, že bud:

a) boli všetci prítomní vybavení repelentmi a inými vonnými sviečkami na odpudenie dotieravého hmyzu

b) majú radi prírodu a po vzore koncertného „opopopapapá, opopopepepéj!“ nechali ich žiť (ale za akú cenu!)

MF

Čo by asi povedali Kardashianky?

Tolko informácií, koľko som sa včera dozvedela o modrej a ružovej, som ani netušila. Že to s týmito farbami vôbec nie je jednoduché, to som už viac-menej vedela dávno. V outfite* sa kombinujú fakt veľmi ťažko. Ešte teraz mi v ušiach znie pokrik z detstva: „Modra a ružová, pre blázna hotová!“. Platilo to rovnako aj o modrej a zelenej a podobných krkolomných kombináciách, takže sa nemôže nikto čudovať, že sme sa v outfitoch pre istotu upínali na overené jednofarebné a menej kontroverzné variácie. Odvážnych jedincov bolo žiaľstne málo.

Každopádne, dnes už je situácia trochu iná, nosí sa všetko, s dôrazom na čo najväčšiu šialenosť. Život sa fakt rýchlo mení. Človek má problém všetko stíhať, zaznamenať a nie to sa ešte prispôbiť a byť „in“.

Čo ale je isté, že od včera už viem, ako to s tou ružovou a modrou chodí a dám si na to bacha! Nemôžem sa už ďalej strápnovať svojou nevedomosťou.

Inak, ak by ste chceli dostať chrobáka do hlavy... a naozaj dlho a intenzívne premýšľať a vstrebávať všetky metafory, odkazy a podtóny, ktoré predstavuje Ružové dievča ponúklo, vrele ho odporúčam. Nad niektorými vecami premýšľam ešte teraz. Za mňa – ja nabudúce pridem určite v oranžovom.

(*poznámka: zásadne píšem ako počujem. Mám sentimentálny vzťah k Bernolákovi, hoci uznávam, jeho prístup je do istej miery diskriminačný – náročné to v tomto smere majú hlavne nepočujúci...)

MK1

Čo by bolo, keby...

Predstavenie HUMANKIND prineislo zaujímavý vhlad do súčasnej spoločnosti. Akí vlastne sme? Týchto zopár morálnych dilém potrápi vaše festivalové mozgy a umožní vám tak naplno užívať si posledný festivalový deň.

1) Matej dostal za úlohu nájsť niekoho na pozíciu vo firme. Jeho priateľ Marek je kvalifikovaný a prihlásil sa. Našli sa však ešte kvalifikovanejší ľudia. Matej chce dať pozíciu Marekovi, má však výčitky svedomia, že nekoná správne, pretože je zaujatý. Rozhodne sa však, že priateľstvo má pre neho morálnu hodnotu a dá prácu Marekovi.

Konal podľa vás správne?

2) Ste hlavou študentskej rady na strednej škole a je na vás, aby ste prehodnotili riskantný čin istého dievčaťa. Je to študentka s vyznamenaním, počas celého štúdia mala len najlepšie známky, má veľa priateľov a doteraz nikdy nič zlé nevykonala.

Nanešťastie, ku koncu školského roka ocho-

rela a bola pozadu so svojou prácou. Vynechala tri týždne školy, musela preto napísať prácu, ktorá by tvorila 40% jej výslednej známky z dôležitého predmetu. Bola natoľko zúfalá, že prácu skopírovala z internetu. Učiteľ predmetu si to všimol a povedal vám o tom. Ak sa jej skutok dostane do záznamu, pravdepodobne sa nedostane na vytúženú vysokú školu.

Ako by ste sa zachovali?

3) Osoba, do ktorej ste sa zamilovali, je nesmrteľná. S rodinou sa napili z fontány mladosti. Vtedy však netušili, že to nie je obyčajná fontána. Váš vzťah trvá to už dostatočne dlho na to, aby ste vedeli, že je to vaša osudová láska. Je však len jediný spôsob, ako by ste mohli ostať spolu, a to – ak sa aj vy napijete z fontány mladosti a stanete sa nesmrteľným. Ak to však urobíte, vaša rodina a všetci priatelia časom zomrú. Ak sa nenapijete, zostarnete a umriete aj vy a pre osobu, do ktorej ste zamilovaný ostanete len spomienkou.

Napili by ste sa a vzdali sa rodiny, alebo by ste sa nenapili a vzdali sa lásky?

ZÁPISKY Z DEFADY

RUŽOVÉ DIEVČA

DS Fúzia, Veľký Krtíš

Silvia Vollmann: Chcela by som pochváliť svetelný dizajn.

Silvia Svákusová: Ďakujem, ale to technici. Ja som sa len kostrbato vyjadrila, že čo asi chcem a oni ma pochopili.

Silvia Vollmann: To nevadí, aj ja to tak robím.

Miro Zwiefelhofer: Som tu vo veľmi modrom homogénnom oblečení, ale nevadí.

HUMANKIND

Flyingfish Theatre, Bielsko-Biala, Poľsko

Miro Zwiefelhofer: A toto vás už poprosím preložiť.

Anna Maška: Nedá še.

Silvia Vollmann: Miro, sme v mravenisku!

Miro Zwiefelhofer: Aby ste chápali, zrovna my dvaja sme kosmopolitné typy.

CHALANI.SK

DS Naboso, Nitra

Silvia Vollmann: Bez ohľadu na môj vzťah k prírode, do Hideparku to nesadlo.

Silvia Vollmann: Chcem pochváliť disciplínu, lebo skúšať so štyrmi chalanmi...

Miro Zwiefelhofer: Prepáč, ale podľa mňa je to tisíckrát lepšie ako v babskom kolektíve.

Silvia Vollmann: Ja mám iné skúsenosti. Najmä, keď máš ako rekvizitu futbalovú loptu.

